

Денешов над рікою Тетерв'ю, Преображенія Спасителя, отцем Кирилом, любарським ігуменом". Цьому ж ієромонахові був переданий і розташований у володіннях *Острозьких Полонський Святоуспенський монастир*. У 1628 р. Кирило Костянтинівський був протопопом монастирів більшої частини України (Київщини, Волині, Брацлавщини).

Джерела: Архив Юго-Западной России. – Ч. 1. – Т. 10. – С. 313, 527; Бевзо О. А. Львівський літопис і Острозький літописець. – Київ, 1971. – С. 130; Голубев С. Киевский митрополит Петр Могила и его сподвижники. – Киев, 1883. – Т. 1. – С. 313.

Література: Ісаєвич Я., Мицько І. Життя і видавнича діяльність Кирила-Гранквеліона Ставролицького // Бібліотекознавство та бібліографія. – Київ, 1982. – С. 53; Малевич А. Тригорський Преображенський монастир Житомирського уезда Волинської губернії. – Почаєв, 1898. – С. 93-94, 96.

Ігор Мицько

Люткович-Телиця Л. Павло-Домжив

(* ? – † між 12.08.1632 і 5.08.1635)

Друкар, культурний діяч. Очевидно, народився на Галичині в дрібношляхетській родині. Наприкінці XVI ст. чи на початку XVII ст. постригся в ченці Києво-Печерської лаври. У 1609 р. виступає активним діячем Віленського братства, соратником *Леонтія Карповича*. Разом з ним друкує "Тренос" *М. Смотрицького*. Щоб уникнути переслідувань за це видання, друкар змушений був утікати з Вільно. Переховувався в Дермані та Острозі. Тоді він міг встановити контакти з деякими острозькими культурними діячами. Простежуються впливи острозького *Часослова* 1612 р. на аналогічні видання Л. Після праці в друкарні Віленського братства стає "мандрівним друкарем". Друкує

свої книги в Угорцях (біля Самбора), потім на Волині – у Четвертні, Луцьку, Чорній.

Література: Ісаєвич Я. Д. Преемники первопечатника. – Москва, 1981. – С. 87; Колосова В. П. Иван Вишенский и Павел Домжив-Люткович // Федоровские чтения. 1979. – Москва, 1982. – С. 24-34; Ї ж. Новые данные к биографии Павла Домжив-Лютковича // Федоровские чтения. 1982. – Москва, 1987. – С. 115-122; Мицько І. З. Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 99-100.

Петро Кралюк

“Лямент дому княжат Острозьких...”

(Острог, кінець 1603 – початок 1604)

Назва за титулом: “Ляментъ / домоу княжатъ / Устрѡ^зкихъ на^д зешлы^м с того свѣта / асне усвецонымъ / кнжатемъ Алеѡ^дандромъ^с / Конъстантиновичомъ^с / кнжате^м устрѡскимъ^с / воеводою волински^м”.

Формат: складається із 10 нумерованих аркушів. Рядків 18. Ілюстративне оформлення – титул у рамці із виливних прикрас, гравюра із зображенням хреста на Голгофі і знарядь катування – на зв. ост. арк.

Зміст: титул – арк. [1]; “Нѡ^кгды южъ не усвѣтитъ” – арк. [1] зв.; “Ѱ^н небожчика до жоны” – арк. [2-3]; “До товаришовъ” – арк. [3-4]; “Ѱ^н шца до сыновъ” – арк. [4-6]; “До слоугъ” – арк. [5 зв.-6]; “До вѣсхъ полсполите” – арк. [6-7]; “У томъ, по комъ то^т ламенъ^тъ” – арк. [7-8]; “Ксю^нже Іянъшъ до брата” – арк. [8-9]; герб князів Острозьких – арк. [9 зв.]; “Здавна в домоу моемъ кре^тъ” – арк. [10]; невелика гравюра “Хрест на Голгофі” – арк. [10] зв.

Твір написаний тогочасною українською книжною мовою. Надрукований у Дермані. На титулі стоїть дата 2 грудня 1603 року – день смерті князя *Олександра Костянтино-*